

Крупкат Гюнтер

Біографія

Гюнтер Крупкат (5 липня 1905, Берлін — 14 квітня 1990) — німецький письменник, драматург, автор телевистав.

Народився в Берліні. Закінчив гімназію, вчився на інженера, але не зміг закінчити навчання через нестачу грошових коштів. Після цього працював технічним працівником, лаборантом, кінодраматургом, комівояжером, електромонтером, рекламним агентом. При цьому писав короткі історії та оповідання для газет і журналів, найчастіше детективного жанру. У 19 років під впливом книги Олексія Толстого "Аеліта" (1923) написав свій перший роман "Од", який так ніколи і не був опублікований.

Деякий час був кореспондентом газети "Берлінер Тагеблатт", потім протягом п'яти років співпрацював на радіо. У 1932 році його, як профспілкового активіста, беззастережно звільняють, але він знаходить роботу в голландському видавництві, що випускає в Німеччині журнал на сімейні теми. Після приходу Гітлера до влади в 1933 році брав участь в русі Опору в Німеччині і в кінці війни в Чехословаччині.

З 1945 року журналіст, головний редактор кількох друкованих органів. У 1955 р. перейшов на професійне становище письменника. Багато подорожував — Європа, Центральна Америка, Північна Африка, Близький Схід. Жив у Берліні. З 1972 по 1978 роки був головою робочої групи фантастичної літератури при Спільноті письменників НДР. Був також членом Європейського комітету НФ.

"Ще замолоду я захопився природничими науками, технікою і мрією про те, щоб майбутнє людства було краще, чим за даних часів моєї юності. Такі книги, як "Через сто років" Беллами, марсіанський роман Олексія Толстого "Аеліта", "Подорож на Місяць" Жюль Верна і твори німецького робітника-астронома Бруно Х. Бюргеля, окрили мою фантазію і визначили остаточно напрям моїх пошуків. Розпрощавшись з колишнім ремеслом, я взявся за перо. Мені довелося пройти довгий і важкий шлях, перш ніж я став письменником-фантастом. Але я, не вагаючись, йшов цим шляхом, натхнений прагненням показати людям ті великі надихаючі перспективи, які — попри всі кордони — відкриває перед ними світ гуманності і трудового братства. У цьому глибокий сенс і мета науково-фантастичної літератури; зробити крок вперед, уявити собі майбутнє, стоячи обома ногами на добрій старій землі. Фантазія не знає кордонів. Світ нескінченний у своєму різноманітті, але він до пізнання".

Гюнтер Крупкат — автор чотирьох науково-фантастичних романів — "Невидимки" (1956), "Велика межа" (1960), "Коли вмирали боги" (1963) і "Набу" (1968), телефільмів — "Бранці вічного кола" і "Годинники Скорпіона", п'єси "АР-2 викликає Ікара", а також семи науково-фантастичних оповідань. Крім того, на його рахунку є два реалістичних романи і кілька п'єс.

НФ романи письменника вписуються в русло специфічної "космічної фантастики",

що переважали в НДР з кінця 50-х рр.. до початку 70-х. Роман "Набу" (продовження роману "Коли вмирали боги") вважається вершиною цього напрямку. У ньому показано перехід від пригодницько-технічних початків космічної фантастики до вивчення характерів і людських стосунків героїв. Гюнтера Крупката можна вважати одним з кращих фантастів НДР в 60-і роки, і, у всякому разі, найтипівішим і значущим у цей період.

Три ранніх розповіді прозаїка — приклади "інженерської" і ранньої космічної фантастики. Після написання романів, він знову звернувся до малої прози, шукав у ній нові теми і підходи. Працював над збіркою оповідань, який так і не зміг опублікувати. Його чотири розповіді, видані після 1969 року в антологіях, були написані саме для цієї збірки.

Крупкат був також автором гіпотези, згідно з якою баальбекську терасу побудували (або починали будувати) як стартовий майданчик прибульці з космосу, сам в Лівані вивчав це монументальне спорудження і викладав свою гіпотезу не тільки мимохідь у своїх НФ романах, але й докладно — у науково-популярних лекціях.